

ת"פ 67703/11 - מדינת ישראל נגד אמיר הלפרין, ראייד מוגרבי, מוחמד דבש, ע"י ב

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 67703-11-16 מדינת ישראל נ' הלפרין ואח'

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

המואשימה

נגד	1. אמיר הלפרין
פרהود	2. ראייד מוגרבי (עוצר) ע"י ב"כ עוז פתחי
הנאשמים	3. מוחמד דבש (עוצר) ע"י ב"כ עוז נסאר מסיס

חבר דין לנאשמים 2, 3

העובדות וטענות הצדדים

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של סחר בנשק, אשר יפורטו להלן. בעיצומה של שמיעת הראות, הגיעו הצדדים להסדר בעניינים של הנאשמים 2 ו-3, אשר כלל תיקון כתב האישום ללא הסכמה לעונש. לגבי נאשם 1 הודיעה המואשימה על כוונתה לחזור מהאישום נגדו, לנוכח הסכומות שונות שהושגו בין הצדדים, אשר אין צורך לפרטן במסגרת זו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לשני הנאשמים הכרות מוקדמת עם אדם אשר שימש בתקופה הרלוונטית כסוכן משטרתי (להלן: הסוכן). הסוכן פעל מול הנאשמים לצורך רכישת כלי נשק ומכירתם, לכאהורה, לקונים שלו.

באישום הראשוני מתואר כי ביום 3.7.16 בשעות הערב ביקר נאשם 1 בביתו של הסוכן. במהלך הביקור התקשר נאשם 2 אל נאשם 1 והודיע לו כי השיג תחת מקלע מאולתר מסווג קרלו. נאשם 1 והסוכן נסעו יחד לבתו של נאשם 2 בצור אחר, ונאשם 2 הציג להם את הנשק וחיליו ואמר כי מחירו 15,000 ₪. ביום 4.7.16 הודיע הסוכן לנאשם 1 כי הקונה מעוניין בנשק וביקש להוציא את העסקה לפועל. באותו יום בסביבות השעה 15:00, על פי תיאום מוקדם בין הסוכן לנאשמים, מסר נאשם 2 לסוכן את הרובה בתוך שקית והסוכן מסר לו את התשלום בסך 15,000 ₪. בגין אישום זה הושם נאשם 2 בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

באיםו השני נטען כי ביום 16.10.6 הגע הסוכן למפעל בטעון בעטרות בו עבד נאשם 2 ואמר לו כי הוא זקוק לתמ"ק מאולתר נוספת נסף מסוג קרלו. נאשם 2 אמר לו כי יכולו לבצע את העסקה בערב, והסוכן ערך את נאשם 1. בהתאם למוסכם הגיעו הסוכן ונאשם 1 למסעדת בתלפיות ופגשו את נאשימים 2 ו-3. הנוכחים שוחחו על העסקה וסוכם כי הסוכן ירכוש את הקרלו תמורת 15,000 ₪ וכן ישלם עוד סכום של 2,000 ₪ לנאשם 1. בסמוך לחצות יצאו הסוכן ונאשם 1 לאום טוביה, שם פגשו את נאשם 2 שהמתין להם בג'יפ. נאשם 2 הסביר כי עליהם להמתין לאדם שבמביא את הנשך. לאחר מספר דקות הסוכן עזב את המקום, ואולם נאשם 1 התקשר אליו וביקש ממנו לשוב למקום המפגש. הסוכן הגיע לתחנת אוטובוס והבחן בסמוך לה בג'יפ של נאשם 2 ובו נאשימים 2 ו-3. נאשם 3 הצבע על מקום מסוים בין שני נמצוא הקרלו, וכשהסוכן לא הצליח למצאו ירד נאשם 3 מהג'יפ, יצא את הקרלו מבין השיחים והניח אותו במושב הקטנווע של הסוכן. הסוכן עזב את המקום ולאחר זמן קצר חזר ומסך לנאשם 2 סכום של 15,000 ₪. באישום זה הואשם נאשם 2 בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144 (ב2) לחוק, ונאשם 3 הואשם בסטייע לעבירה זו לפי סעיף 144 (ב2) בצירוף סעיף 31 לחוק.

3. נאשם 3 צירף **תיק נסף** מבית משפט לעבורה, תתע"א 16-11-1298, שענינו עבירות של נהגה ללא רשות נהיגה ולא תעודת ביטוח - עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודת העבורה וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל-1970, וכן נהגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת העבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. (אצין כי בהכרעת הדיון המשלים מיום 30.10.17 נשמטה הרשותו של הנאשם בעבירה של נהגה ללא תעודת ביטוח, ואני מרשישה אותו עתה גם בעבירה זו).

4. **ב"כ המאשימה טענה** כי מעשיהם של הנאשימים פגעו בביטחון האזרחים ושלטונו החוק. היא צינה כי עבירות הנשך מצויות בלב לבו של הדין הפלילי, הן חמורות ומהוות סיכון מיידי ומוחשי ועל כן יש להטיל בגין עונש מאסר ממושך. היא הפנתה לפסיקה בה עללה הצורך להחמיר בעונשים על עבירות אלה, וכן להנחיות פרקליט המדינה, שבהתאם להן מבקשת המדינה להעלות את רף הענישה. לגבי חלוקם של הנאשימים טענה התובעת כי נאשם 2 מילא את חלק הארי באישום הראשוני, והוא דומיננטי גם באישום השני, אך עם זאת גם נאשם 3 נטל חלק בביצוע העסקה. נאשם 3 הורשע גם בביצוע עבירות התעבורה, אשר מצביעות על זלזול בשלטונו החוק ובסדר הציבורי, כאשר העבירה של נהגה בשכרות עלולה להרוג אחרים על לא עול בcptm. היא הפנתה לפסיקה בעבירות דומות, אליה ATIICHIS להלן, וביקשה להסתמך עליה בקביעת מתחם הענישה.

לגביו נאשם 2 טענה המתهام לעבירות המיחסות לו נוע בין שלוש לשבע שנים מאסר לכל אחד מהאישומים. לגבי נאשם 3 טענה למתחם שבין שנה וחצי לשוש וחייב שנות מאסר בפועל לאיושם השני, וכן למתחם שבין מספר חדשים לבין עשרים חדש מאסר בפועל לתקיק התעבורה.

ב"כ המאשימה הגישה את הרישומים הפליליים והתעבוריים של שני הנאשימים, וכן התיחסה לתקיריו שירות המבחן שאינם כוללים המלצות חיוביות. היא ביקשה למקם את שני הנאשימים בשליש התחthon של כל מתחם, לחופף באופן חלקי בין העונשים בין האישומים השונים, ולהטיל על נאשם 2 עונש של חמיש וחצי שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ועל נאשם 3 שנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה לשנתיים.

5. **ב"כ נאשם 2 טعن** כי ההנחה בדבר החמרת הענישה בעבירות נשך היא הנחיה פנימית החלה על התביעה אך אינה מחייבת את בית המשפט. הוא הוסיף כי שני האישומים מהווים אירוע אחד רציף

ובהתאם למחנכים שנקבעו בפסקה (ע"פ 13/4910, **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל**) יש לקבוע בגינם מתחם ענישה אחד. עוד טען כי נאשם 2 הודה לבצע את העבירות ע"י הסוכן ששימש כסוכן מודיעין. הסניגור הבהיר כי אין מ恳ש לפטור את נאשם 2 מאחריות, אך טען כי יש להביא בחשבון את חלקו של הסוכן אשר יזם את הקשר עם הנאים והיה הרוח החיה מאחורי העסקאות.

ב"כ נאשם 2 אף הוא הפנה לפסקה, וטען כי יש לקבוע מתחם בין 12 ל-24 חודשים מאסר, כאשר מקומו של נאשם 2 באמצע מתחם הענישה.

ב"כ נאשם 3 טען כי חלקו של נאשם זה שלו בלבד. הוא לא נטל חלק בתכנון המעשים ולא קיבל תשלום או תמורה כלשהי. הוא הוסיף כי בסופו של דבר לא נגרם כל נזק כתוצאה מהעבירות שבוצעו. לטענתו, הتسיקיר שהוגש בעניינו של נאשם 3 חיובי, לעומת ממן כי הנאשם פתח דף חדש והבין את חומרת העבירות, יש לתת לנאים, שהוא צער יחסית ובראשית דרכו, הזדמנות לשיקום. הוא הוסיף כי הנאשם הודה וחסר מזמן של בית המשפט, כי בסופו של דבר כתב האישום תוקן בהתאם לגרסתו של הנאשם, וכי הנאשם הביע חרטה ועשה ממשיים ומהלכים לשינוי.

עוד טען ב"כ נאשם 3 כי בתיק העיקרי הורשע הנאשם בעבירה אחת של סיווע בלבד, וכי בתיק התעבורה העונש המקביל הוא מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. לטענתו המתחם הכללי הוא בין שמונה חודשים לבין שנה וחצי, ומוקומו של הנאשם בתחום המתחם.

6. אביו של נאשם 3 העיד וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולאפשר לו להשתחרר כדי שיבנה את חייו, לעבוד ויתחנן.

נאשם של נאשם 2 העידה כי הנאשם הוא בעל טוב ואב טוב לחמשת ילדיו. היא ביקשה לאפשר לנאים להשתחרר, לשחות עם ילדיו ולעזרה בפרנסת המשפחה.

נאשם 2 הסביר כי ביצע את העבירות על רקע קשיים כלכליים, כאשר בעקבות מעצר קודם לא היה באפשרותו לקנות למשפחה את צרכי החג, ועל רקע זה נענה להצעת הסוכן.

7. **שירות המבחן הגיע תסקרים אודוט שנוי הנאים.**

נאשם 2 הוא בן 32, נשוי ואב לחמשה ילדים. הוא בעל עבר פלילי ותעבורי, וריצה בעבר מספר מאסרים בגין עבירות תעבורה. הتسיקיר בעניינו לא היה חיובי, וказינה המבחן לא מצאה שיש מקום להמליץ על חלופות ענישה או אפשרויות שיקום שיש בהן כדי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

נאשם 3 הוא בן 22, רווק, גם הוא בעל עבר פלילי אך ללא עבר תעבורי. על פי הتسיקיר הנאשם לא שיתף פעולה ב��וצה טיפולית בה שולב בעבר בעקבות הרשעה קודמת. במסגרת הتسיקיר בתיק זה הביע הנאשם מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך שיקומי, אולם קצינת המבחן הטילה ספק באשר ליכולתו להשתלב בהליך שיקומי ממשعطي, והמליצה על ענישה קונקרטית ומציבה גבולות.

דין והכרעה

8. אין צורך להזכיר מיללים אודוט חומרתן של עבירות נשך והסכנה הרבה הנש��פת מהן. הסחר בנשק

עלול להביא להימצאותו של נשק בידי גורמים המעווניים לעשות בו שימוש אסור, ולגרום לסיכון ממשי של שלום הציבור, בין שהסיכון בטחוני ובין שהוא פלילי. העובדה שמאן דהוא מוכן לשלם סכומי כסף גדולים עבור נשק, מעידה על נוכנות ואף כוונה לעשות בו שימוש.

נפסק לא אחת כי הסכנה הרבה שבשימוש בנשק מחייבת עונשה חמורה. כך, לדוגמה, נקבע בע"פ 4154/16,
רונן דהוד נ' מדינת ישראל:

"11. בפסקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מוחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדריות מדאייה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריניים (ראו: ע"פ 11/6542, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פיסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתים בנסיבות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיעה אף לידי מעורבים בפעולות חבלנית עונית על רקו ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת עונישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנש��ת מהם..."

בע"פ 9543/09, **בילאל רחאל נ' מדינת ישראל:**

"אין צורך להזכיר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על גזרותינו בידים עבריניות. פעמים שהנשך נוטל חי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמלז המזל ובסיעתא דשמיא, אין פגעה גופנית. הצד השווה הוא תמיד הפוטנציאלי ההרסני, והבעתת האוחצת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירות הנשך נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבעינינו - מחצית".

ובע"פ 761/07, **מייכאל אדרי נ' מדינת ישראל:**

"ניסיונו השנים האחרונות מלמד שנשך המוחזק שלא כדי מוצא את דרכו לעיתים לידים עונינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה גרמו לא אחת לאובדן חי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכלי 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזרת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריניות בכלל, ומסוג זה בפרט".

.9. הצדדים הפנו לפסקי דין המשקיפים את רמת העונישה הנוגגת בעבירות דומות.

המיאהה הפנתה לפסיקה:

בע"פ 785/15, **אייאב פואקה נ' מדינת ישראל** מכיר המערער לSOCEN משתרת אי-קדח, מחסנית וכדורים, ובעסקה נוספת לווית מקלע. המערער הורשע גם בתיווך בסמ' מסוכן, וכן בנסיון למכירת אי-קדח נוספים, אשר סוכל בשל הופעת השוטרים. על המערער נגזר עונש של שמונים וארבעה חודשים מאסר בפועל, ובערעורו הופחתה תקופת המאסר לשבעים ושמונה חודשים.

בunnyין רון דהוד נ' מדינת ישראל הנ"ל - המערער הורשע בשני אישומים שכל אחד מהם כלל עבירות סחר בנשק וUBEIROT נשק נוספת. מדובר בשתי עסקאות מכירה ל██ן, באישום אחד נמכר אקדח ובאיזהו השני רובה ציד מאולתר. המערער נדון ל-45 חודשים מאסר בפועל, מסר על תנאי וקנס. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנים מאסר לכל אחד מהאישומים. הערעור נדחה תוק שבית המשפט העליון עמד על כך שלא ניתן להשלים עם קיומו של "שוק" מחרתית בלתי חוקי למכירת כל נשק, וזאת של שוק זה היה תנאי הכרחי למיגור מעשי אלימות חמורים.

בע"פ 9373/10, חמד ותד נ' מדינת ישראל - המערער החזיק בabitו ובচার הבית אקדח, מחסנית וכדרים נוספים. הוא נדון ל-50 חודשים מאסר בפועל ומاسر על תנאי. ערעו על חומרת העונש התקבל, ובית המשפט קבע כי אכן הגיעו העת להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, אולם ראוי שהדבר יעשה בהדרגה. עונשו של המערער הופחת ל-30 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי י-מ) 24215-06-13, מדינת ישראל נ' פואד דוידאר - הנאים הורשעו בסחר בנשק במסגרת הסדרי טיעון שלא כללו הסכמה מלאה בעניין העונש. מדובר במכירת רובה קרל גוסטב ל██ן משטרתי. נאשם 2 טען כי ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית. נקבע מתחם ענישה שבין 24 ל-48 חודשים לנאים 2, ובין 15 ל-24 חודשים לנאים 1, אשר ביצע למעשה עבירה של תיווך. נאשם 1 נדון ל-20 חודשים מאסר בפועל ומاسر על תנאי, ונאשם 2 נדון ל-36 חודשים מאסר בפועל ומاسر על תנאי.

בת"פ (מחוזי חיפה) 40240, מדינת ישראל נ' בהא גנאים - הנאם הורשע בהסדר שלא הסכמה לעונש בשתי עבירות של סחר בנשק וUBEIROT נשק נוספת. במקרה אחד מדובר במכירת תחמושת, ובמקרה שני במכירת אקדח ברטה קצר ותחמושת, שתי המכירות ל██ן משטרתי. הנאם נדון ל-36 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. (אצין כי בתיק זה הוגש ערעור ונדחה בע"פ 14/1768, בהא גנאים נ' מדינת ישראל).

בהתיחס לUBEIROT התעבורה הפניטה המאשימה לרע"פ 16/1076, חיים כהן נ' מדינת ישראל, בו הורשע המערער בנהיגה בפסילה ונήגיה ללא רשות נהיגה תקף ולא פוליסט ביטוח, נקבע מתחם שבין מס' 15 ל-20 חודשים מאסר בפועל ובין שנתיים לחמש שנות פסילת ראשוני, והמערער נדון לעונש הכלל 15 חודשים מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי חלקו במצטבר. ערעו על המערער נדחה.

.10. ב"כ הנאים אף הם הפנו לפסיקה רלוונטית:

ע"פ 8280/15, מוחמד ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בסיווע לעסקה בנשק ובהחזקת נשק, בכר שהוא מעורב עם אחרים בעסקה בה נמכר ל██ן משטרתי שני רובים ואקדח. נקבע מתחם שבין 16 ל-36 חודשים מאסר, המערער נדון ל-20 חודשים מאסר בפועל, מסר על תנאי וקנס, וערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2422/14, עלי חדר נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירה של סחר בנשק במכירת רובה מסוג קרל גוסטב ל██ן משטרתי. הוא נדון ל-36 חודשים מאסר בפועל, במסגרת ת"פ (מחוזי ירושלים) 24215-06-13 שנזכר לעיל. הערעור נדחה, תוך שbit שBIT המשפט העליון התייחס לחומרה הרבה שUBEIROT הנשק, לצורר בענישה מחמירה ולנסיבות הרלוונטיות שנלקחו בחשבון בעניינו של המערער, וכן בעניינו של המעורב הנוסף שחילקו היה מצומצם יותר.

ע"פ 526/14, פלוני נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בהחזקת נשק וסחר בנשק, בעסקה של מכירת

אקדמי לsocן משטרתי, ונדון ל-22 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בערעור נקבע כי העונש אינו חורג מרף העונשה המקורי, אולם לנוכח הлик שיקומי בו מצוי המערער, נמצא כי יש מקום להרוג ממתחם העונשה שנקבע, ועונשו של המערער הופחת ל-16 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 4956/13, **וליד עיסאיו נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בשני אירועים של רכישת כדורי אקדח, בכמות של 100 ו-200 כדורים, במטרה למוכר אותו ברוחות. הוא מכיר 100 כדורים, ונטיון למוכר את ה-200 הנותרים סוכל בשל מעצרו. על המערער הושתו 24 חודשים מאסר בפועל ועונשים נוספים. ערעוורו על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 5955/08, **וגדי דג'אישה נ' מדינת ישראל** - בית המשפט דחה את ערעוורו של המערער, אשר הורשע בהסדר טיעון בעבירות נשק, בכך שמכר לסוכן משטרתי רימון רסס, ונדון לשמונה חמישי מאסר בפועל. הערעור נדחה על אף טענות שונות בנוגע למצבו הנפשי של המערער.

ע"פ 5833/07, **עלאה ח'ורי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעסקה בנשק והחזקת סכין, לאחר שהציג למכירה אקדח ומכר אותו לסוכן משטרתי. הואណדון ל-21 חודשים מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר. ערעוורו נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 1094-05-15, **מדינת ישראל נ' אברהים ח'ורי** - הנאים הורשוו במסגרת הסדר טיעון בעבירות נשק, המתיחסות לרימון רסס ולבנת חבלה. נאם 1 הורשע בשתי עבירות של נשיאת והובלת נשק, שלוש עבירות של סחר בנשק והחזקת נשק. נאם 3 הושע בסיווע לסלוח בנשק ובהזרת סם מסוכן לצרכיה עצמית. כתב האישום מתאר מערכת יחסים ממושרת ומפורטת עם סוכן משטרתי שעמו בוצעו העסקאות. לנאם 1 אין הרשות קודמות ולנאמ 3 הרשות רבות. נאם 1ណדון ל-38 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. נאם 3 נדון ל-15 חודשים מאסר בפועל ועונשים נוספים.

עינתי בפסק דין נוספים, וביניהם ע"פ 2251/11, **ג'MAIL נפאע נ' מדינת ישראל**, שם הורשע המערער בשתי עסקאות בנשק עם סוכן משטרתי. בית המשפט חזר על האמירה שהגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו", אך עם זאת הבירר כי העלאת רף העונשה צריכה להיעשות בהדרגה. פסק הדין התייחס גם למדינות עניות רוחנית בתיקים שונים בעבירות נשק, ובמסגרת של דבר הוחמר עונשו של הנאם משלושים ושמונה לארבעים ושישה חמישי מאסר בפועל, ועונשים נוספים.

11. מתחם יחיד או ריבוי מתחמים

הצדדים נחלקו בשאלת אם בעניינו של נאם 2 יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום או מתחם אחד לשני האישומים. אמם מדבר במכירה לאותו סוכן והמעורבים העיקריים משותפים לשני המקרים. עם זאת, הנאם ביצע שתי עסקאות שכלי אחת מהן עומדת בפני עצמה. בכל אחת העסקאות נמכר נשק אחר, קיים פער זמני של מספר חדשים בין העסקאות השונות, ואין מדבר במצב בו אחת העסקאות היא תוצאה ישירה של אחרת. בנסיבות אלה אני סבורה שעל פי הכללים שנקבעו בפסק דין הנ"ל בעניין **אחמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל** ובפסקה שבקבותיו, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים.

מכל המקובל עולה כי קיימת מגמה של החמרה מסוימת בעבירות נשק, הנלמדת הן מאמירות חזורת

בפסקיקה, והן מעיון בגורם הדין עצמו, והשוואה בין פסקין דין שניינו בעשור הקודם לפסקיקה בשנים האחרונות. עם זאת, על ההחמרה להיות מדווגת ומדודה, ואין מקום לחרוג באופן משמעותי מהעמדה העולה מഫסקיקה.

12. בקביעת המתחם לעבירות הנشك אני מביא בחשבון גם נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כמוポート להלן:

כאמור, מדובר בעבירות חמורות, אשר היו עלולות להוביל לנشك חם לידים בלתי רצויות, ובכך לסכן את שלום הציבור. מבחינתם של הנאים העבירות בוצעו והושלמו. עם זאת, בפועל, לאחר שהקונה היה סוכן משטרתי, לא נגרם כל נזק כתוצאה מהעסקאות.

מטיבן של עבירות אלו לא ניתן לבצע כל אחר יד, והן מצריות תכנון והכנה מוקדים, מעורבות והכרות עם גורמים שיש באפשרותם לספק את הנشك. הדברים אמרים במיוחד לגבי נאשם 2, אשר מילא תפקיד דומיננטי, והוא מעורב בשתי עסקאות ולא באירוע חד פעמי. לעומת זאת, חלקו של נאשם 3 היה מצומצם יחסית ונקיודתי, ואני מעד בהכרח על מעורבות והיכרות עם העוסקים בסחר בנشك.

13. **אני קובעת, איפוא, מתחמי ענישה כדלקמן:**

עבורות של ביצוע עיקרי של סחר בנشك שבוצעו ע"י נאשם 1 - מתחם שבין עשרים וחודשים לארבע שנים מסר לכל אחד מהאישומים.

עבורת הסיום שביצע נאשם 3 - מחצית המתחם שנקבע לביצוע העיקרי.

עבורות התעבורה שעבר נאשם 3 - מסר בפועל הנע בין מסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות לבין מסר ל-18 חודשים, בתוספת פסילה בפועל לתקופה משמעותית.

14. באשר לשיקולים במסגרת המתחמים:

שני הנאים הודיעו במיחסם להם ונטלו אחראיות למעשייהם. אמונם ההודאות באו בעיצומה של שמיעת הראיות בתיק, אולם גם כרך נחסר זמן משמעותי שהוא נדרש אילו נוהל התקיק במלואו.

התסקרים שהוגשו לגבי שני הנאים לא היו חיוביים.

לשני הנאים הרשעות קודמות: לנאשם 2 עבר פלילי וכן לחובתו עבר תעבורתי מכבד במיחוד, כולל הרשות בעבירות חמורות וריצו עונשי מסר בפועל. אמונם בהליך זה נאשם 2 אינו מושם בעבירות תעבורה, אולם הצבתו של הרשות התעבורה וההרשעות הפליליות מצבעה על זלזול בהוראות החוק ובסדר החברתי, ועל כרך שהנאשם אינו נרתע מעשיים שיש בהם כדי לסכן חי אדם.

לנאשם 3 אין עבר תעבורתי, אך הוא בעל עבר פלילי בעבירות שונות, כולל ריצו עונש מסר ל-18 חודשים.

בנוגע לנאשם 3 אני מפנה כאמור בתסaurus שירות המבחן בנוגע לאישיותו ולקשיים שהוא מתמודד עמו. מפה את צנעת הפרט לא ארchip.

בנסיבות שפורטו אני סבורה שני הנאים מצוים בתחום הבינוי - נmor של מתחמי הענישה.

.15. לאור כל האמור אני דנה את הנאים לעונשים כמפורט להלן:

נאשם 2:

1. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים לפחות מהעירות, תוך חפיפה חלקית כך שה הנאשם ירצה ארבעים ושישה חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לשישה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה בנשך או נסיון לעبور עבירה בנשך.

נאשם 3:

1. מאסר בפועל ל-14 חודשים על עבירת הנשך ומאסר ל-4 חודשים על עבירות התעבורה, וכך שבסרך הכל ירצה הנאים 18 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה בנשך או נסיון לעבירה כזו, וכן על נהיגה בפסילה או נהיגה בשכירות.

3. פסילת ראשון נהיגה בפועל למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

4. פסילת ראשון נהיגה על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על נהיגה בפסילה או נהיגה בשכירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בנסיבות הצדדים.